

necessitats del poble espanyol, són els que estan cridats per decidir els destins d'aquest poble tants anys esclavitzat per les classes privilegiades.

* * *

En acabar el conferenciant fou llargament aplaudit pel nombrós públic que omplia el Teatre Principal.

Amb aquesta conferència el Sindicat de Treballadors de Figueres s'ha apuntat un nou èxit als obtinguts amb aquesta campanya cultural que tan ha contribuït a transformar el concepte catastròfic que en tenien les persones alienes a l'organització obrera.

* * *

Es de doldre un petit incident al acabar aquesta conferència el qual tingué conseqüències ben diferents a les que s'haurien proposat els autors de la malifeta.

Com diem, al acabar, afortunadament, una mà oculta feu que el teatre quedés sense llum per produir pànic que podia haver ocasionat accidents lamentables, però per sort no passà res d'això contra el que haurien volgut els malfactors que s'amagen a la foscor.

Podria ésser que fos una animeta negra dels animals negres també, que deixaren aquell local fa un temps, si es així li fem avinent que vagi alerta, doncs amb les mostres d'indignació que donaren algunes persones assistents a la conferència, podria tocar-li el rebre a aquesta animeta negra.

SALIN.

naturalment...

L'àpat que organitzà la F. R. S. A. (majoria de l'Ajuntament) a honor del President Macià, va ésser un fracàs. Es calculaven uns 300 coberts i no arribaren a 120.

A que fou degut això? Primerament perquè el preu era excessivament alt, i sobretot perquè compartien la taula, elements que tothom coneix com a col laboradors ardits, del règim dictatorial.

Ja és hora de no voler tractes amb aquesta mena de gent. Les persones honrades no poden consentir que al seu costat si asseguin homes de dues cares. A l'àpat de Macià varen anar-hi individus de moltes més cares. Subjectes que per no perdre la *moma* han fet i fan tots els papers de l'auca, fins quan ha convingut han portat el palmó a beneir.

contents i enganyats

A Figueres com a tot arreu del món en passen de molt bones.

Es diu que la minoria de l'Ajuntament sempre que proposa quelcom és rebutjat sistemàticament per la majoria.

Però el Sr. Pascal que en sap un niu, ja ha canviat de tàctica. Sempre que li interessa que una proposició sigui aprovada, ell fa mans i mànecgues perquè els de la majoria s'assabentin de que tal cosa o tal altra li dolria que s'aprovés (cosa que en realitat a ell interessa que s'aprovi). Però, fillets de Déu!, ja tenim que un de la majoria se n'adona i .. demana la paraula, proposant aquella cosa que, precisament (?), no interessa al Sr. Pascal. Naturalment la proposició queda aprovada i ell desimulant calla. Heus ací un home content. I els altres també.

Creiem que el Sr. Pascal hauria d'escriure un llibre que podria titular-se: *Manual del Concejal director de la minoria.*

que passa a la manxúria?

Després del tractat de pau rus-japonès (1905), la província Manxuriana Kuang-Toung, el centre de més importància industrial i comercial de la Manxúria, quedava arrendada al Japó i al mateix temps aquest obtenia l'administració del ferrocarril Sudmanxurià. Avui, aquesta província, després de vint anys d'estar sota el control econòmic del Japó es troba molt industrialitzada; hi han grans explotacions de ferro, carbó i amiant; extensíssims terrenys cultivats amb cotó, blat, mill, etc.; i, naturalment, el Japó ja no en té prou i vol anar a l'obtenció del domini complet d'aquest país, com va fer a l'any 1910 amb la Corea.

Les causes d'aquests instins imperialistes que el Japó està manifestant bel·licósment són molt complexes i tenen un caràcter purament econòmic; les devastacions que produí el terratrèmol de 1923; la catàstrofe bancària de 1927; i el daltabaix de la lliure esterlina. D'altra banda la població

cada dia més excessiva. Heus ací els fets que són causa del trontoll econòmic japonès, i fan, també, que aquesta potència tingui l'esguard fixe damunt la Manxúria per poder obrir pas a la seva expansió cada dia més puixant.

Ultra això, podríem dir que el Japó té un gran interès en rompre la unitat de la Xina per tal com significa una resistència cada vegada més creixent a la seva política imperialista. L'Imperi del Mikado si pot lograr el seu domini sobre la Manxúria no sols dificulta la unitat xinesa sinó que també converteix a la Manxúria, que actualment la tracta com una colònia d'explotació industrial i comercial, en territori gairebé japonès, i al mateix temps li serveix de base a la seva transformació de potència il·lenca en potència continental.

El capitalisme imperialista mundial va a favor del Japó ja que sap que es la manera de mantenir l'*«estatu quo»* a la República xinesa; i perquè sap que amb la ocupació japonesa a la Manxúria es probable que topin amb els russos i, naturalment, a aquí hi veuen una oportunitat per atacar al comunisme. Totes les ires anti-soviètiques giren a l'entorn del Japó, al qual se li permetria tot mentre es decidís a fer una marxa a través de la Manxúria que acabés amb una agressió a la U. R. S. S. El perill també està en què aquesta guerra xino-japonesa no sols podria donar origen a una topada russo-japonesa, sinó que es molt fàcil que provoqués la guerra entre el Japó i Nord Amèrica. Com es pot veure la Manxúria es el punt neuràlgic de la pau mundial. Es per això que s'ha qualificat a aquest país de Balkans de l'extrem orient.

Els únics mitjans que resten per mantenir la pau, són: o bé que la U. R. S. S. no acceptin una provocació japonesa, o bé que un gran moviment de la opinió pública de tots els països ofegui les intencions bèl·liques de l'imperialisme del Japó.

ALEX.

Fa onze anys que Francesc Lairet, fou vilment assassinat pels pistolers que actuaven, a la nostra capital, a sou de la monarquia.

Avui en homenatjar la seva memòria ens adreçem a la justícia de la República recordant-li aquest heroi.

Cal que tot Espanya pugui saber el nom dels que occiren aquest gran home, i que el càstig pels delinqüents estigui en consonància amb la irreparable i sentida pèrdua.